

Блоха О.В.

студент,

Науковий керівник: Олійник О.П.

доцент,

Київський національний університет

будівництва та архітектури

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОФІСНИХ ЦЕНТРІВ НА ОСНОВІ РЕВІТАЛІЗАЦІЇ ПРОМИСЛОВИХ СПОРУД

Аналіз інформаційних джерел показав, що для України ревіталізація є відносно новим поняттям.

В Україні цьому питанню приділялось не так багато уваги. Останні дослідження та публікації щодо ревіталізації в Києві або інших містах України, зводяться до публікацій окремих дослідників в наукових збірниках, періодичних виданнях, журналах, газетах, або через онлайн видання та соціальні мережі. Щодо науковців та авторів, то серед таких, що займалися вивченням питання розвитку занедбаних промислових територій та ревіталізації в Україні, можна виділити Каржинерова Т.І., Іваночко У.І., Броневицький А.П.

Загалом можна ще раз сказати, що ревіталізація є новим науковим напрямком в архітектурно-будівельній науці України та відповідно вивчена недостатньо.

Архітектурна спадщина є невід'ємною складовою сучасного середовища наших міст.

Практично кожен мегаполіс в процесі свого росту і розвитку стикається з проблемою появи занедбаних або «вмираючих» районів міста. І все гостріше постає питання необхідності інноваційного та раціонального використання (пост-) промислових територій, які втратили свою економічну роль та не використовують свій потенціал.

Одним з ефективних способів переходу нефункціонуючих промислових об'єктів у міському середовищі на якісно новий рівень є ревіталізація.

Ревіталізація покинутих промислових зон – це повернення мертвого простору до життя. Якщо в Україні така практика лише набуває обертів, у Європі та світі вже багато десятиліть працюють з такими промисловими зонами, щоб вони приносили користь людям.

Ревіталізація занедбаних промислових об'єктів є одночасно необхідністю (тому що вільних територій не багато), та вивіреним кроком, який робиться з комерційних міркувань. Ревіталізація міського простору в загальному випадку являє собою відновлення територій. Грамотне прийняття необхідних для ревіталізації рішень може позитивно вплинути на житті міста, його економіку та створити нові робочі місця [1, с. 76].

При процесі ревіталізації, найчастіше використовується комплексний підхід. Його метою є збереження самобутності, ідентичності, автентичності та історичних ресурсів міського середовища.

Ще один приклад – це квартал Бенксайд в Лондоні. У центрі проекту виявився об'єкт індустріальної спадщини – історичні будівлі занедбані електростанції, яка була перетворена в один з найбільших музеїв сучасного мистецтва у світі. Відкритий в 2000 р. Він став магнітом для інших інвестицій в районі.

Одним з яскравих прикладів є La Fabrica. Taller de Arquitectura (RBTA) – це проєкт, реалізований на площі 3100 кв. м. недалеко від Барселони, Іспанія, в будівлі колишнього цементного заводу, який тепер служить творчим будинком для архітектора Рікардо Бофілл:

Україна активно запозичує закордонний досвід у галузі не лише архітектури, а й соціальних відносин. Сьогодні актуальність проблеми захисту простору міста в нашій країні не піддається сумніву. На даний момент зношені території змушені ставати більш динамічними та вживатися в загальну міську інфраструктуру щоб уникнути постійної деградації та занепаду. Проблема оновлення міського простору стає особливо актуальною у зв'язку зі зростанням вимог до охорони навколишнього середовища. Утім, не існує єдиного сценарію успішної ревіталізації. Приклади різних ініціатив: «Промприлад.Реновація» у Івано-Франківську, «ReZavod» у Львові, «Fabrika.space» у Харкові та «Арт Платформа 11» у Полтаві.

Одним з прикладів ревіталізації промислової території в Києві – це перетворення Дарницького шовкового комбінату на «Арт-завод Платформа», на сьогоднішній день це сучасний робочий простір, площадка для проведення навчальних семінарів, фестивалів, концертів, виставок сучасного мистецтва.

Існують три основних напрями ревіталізації промислових будівель та їх територій. Перетворення колишніх індустріальних гігантів, пам'яток історії, архітектури та культури в:

1. «Творчі кластери» – центри сучасного мистецтва, театри, концерт холи, для проведення всіляких виставок, вистав та фестивалів.
2. В бізнес-парки, нестандартні в об'ємно-просторовому рішенні ділові центри.
3. В розважальні центри – магазини, клуби, ресторани, кафе, спортивні, розважальні заклади.

Важливим є збереження промислової архітектури, взаємодії з історичною забудовою, вона стає символом художньої цінності міста, як соціальної системи, яка відображає процес розвитку суспільства. В даний час в світі велика увага приділяється темі збереження «старих будівель», які мають історичну цінність. У процесі роботи з такими об'єктами зазвичай стикаються з низкою суперечливих моментів, при вирішенні знесення або збереження: економічний аспект, навантаження на навколишнє середовище при знесенні, ідентифікація місця [2, с. 248].

Як бачимо, найпоширенішими прикладами процесу ревіталізації в сучасній історії архітектури та містобудування є перетворення промислових заводів на виставкові центри, офісні приміщення та актуальні сьогодні квартири-лофти, тобто зміна колишніх індустріальних територій та об'єктів.

В Києві практично відсутні приклади ревіталізації промислових будівель під житлову функцію. Єдиним виключенням є «Loft House Podol», проте цей об'єкт відноситься до апартаментів, що мають громадську функцію з юридичної точки зору. Цим Київ суттєво відрізняється від наприклад європейських міст, де практика влаштування житлових комплексів в занедбаних будівлях промислового призначення є доволі поширеною [3, с. 16].

Україна має великий потенціал порушених територій, які потребують перетворення та введення в структуру міста. Оскільки є велика кількість занедбаних заводів, які можна вводити в експлуатацію змінивши їх призначення. Ревіталізація – це ефективний спосіб дати друге життя підприємствам, які занепали, не порушивши при цьому історичний вигляд будівлі. Тому що промислові будівлі мають ряд економічних, конструктивних, територіальних переваг, які роблять їх цінними на сьогоднішній день як основу для формування житлового і рекреаційного середовища.

Список використаних джерел:

1. Каржинерова Т.І. Сучасний досвід ревіталізації територій міст / Т.І. Каржинерова, О.Г. Каржинерова // Науковий вісник будівництва. – 2018. – Т. 94, № 4. – С. 76–82. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvb_2018_94_4_15
2. Іваночко У.І. Особливості архітектурно-просторової організації громадської забудови на реструктуризованих промислових територіях / У.І. Іваночко, М.Л. Засадній // Містобудування та територіальне планування. – 2013. – Вип. 50. – С. 245-254. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/MTP_2013_50_35
3. Броневицький А.П. Ревіталізація промислових будівель Києва / А.П. Броневицький // Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». – 2017. – № 11. – С. 11–18. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/mnj_2017_11_3

Борин Д.В.

студент,

*Івано-Франківський національний технічний університет
нафти й газу*

ОСНОВИ ПРОЕКТУВАННЯ ЖИТЛОВИХ СПОРУД

Загальновідомо, що одна з найголовніших функцій житла – створити комфорт та безпеку. Естетичні потреби людей повинні задовольнятися високим рівнем архітектурно-художніх вирішень внутрішніх просторів житла. Вимог до житлових будинків існує досить багато: довговічність, економічність спорудження та експлуатації, пожежна безпека, інсоляція, звукоізоляція, забезпеченість інженерним обладнанням тощо [4].